

[Pia Kjærsgaard]

erkende, at det står sløjt til med vores økonomi. Kuren har Fremskridtspartiet peget på gang på gang: besparelser, massive besparelser på statens løsslupne udgifter. Vi er simpelt hen nødt til at sætte ind, hvis vi vil være et selvstændigt land fremover. Der skal virkelig alvorlige tiltag til. Jeg er meget, meget enig med de borgerlige ordførere, der har været heroppe og sige, at danskerne er indstillet på at tage deres egen tilværelse i egen hånd, men hvorfor lader man dem så ikke det fra Folketingets side? Hvorfor i alverden sylter man borgerne ind i regler og love og støtte og ordninger, som borgerne ikke er interesseret i? Hvorfor i alverden sørger man ikke herindefra for at lægge mere personlig frihed ud til den enkelte borger? Det er det, borgerne vil. Borgerne ved godt, hvad der skal til. Man skal ikke være så bange for at foretage nogle besparelser. Man skal ikke være så bange for at tage nogle initiativer i den retning. Jeg tror, at der er utrolig bred opbakning til, at vi får løst de problemer, som vi står over for.

Alene det, at finansministeren havde regnet 14 mia. galt, tror jeg er utrolig svært for den enkelte borger at forstå, det, at vores finansminister, vores konservative finansminister, kan regne 14 mia. kr. galt. Hvis det havde været en bestyrelse i et privat firma, så var den bestyrelse blevet fyret, simpelt hen, sådan var det gået. Problemet – og hr. Svend Auken nikker – er bare, at alternativet er endnu værre, og det er det, Fremskridtspartiet synes er så galt. Men ude i det private erhvervsliv havde man ikke fået lov til at te sig på den måde, som den borgerlige regering ter sig, og det synes jeg man fra den borgerlige regerings side burde se på. Den borgerlige regering, som priser dansk erhvervsliv, skulle prøve at lægge sig på linje med det private erhvervsliv, prøve at tænke på, hvad der sker ude i det private erhvervsliv. Hvis ikke man indretter økonomien, går det ikke, så bliver bestyrelsen fyret, og jeg synes, at regeringen burde tage det ad notam og tænke alvorligt over det.

Det er et nyt katastrofalt underskud, nu påregnet 21,7 mia. kr., og det er altså uacceptabelt, fuldstændig uacceptabelt, og hvis regeringen til sin tid ønsker en ny finanslovsaftale med Fremskridtspartiet, bliver der tale om helt, helt anderledes besparelser på budgettet, end vi hidtil har set.

Vi vil gerne i Fremskridtspartiet anbefale, at man i sommerens løb tager fat på at indlede nogle forhandlinger. Start dog med Socialdemokratiet, hvis det er det, man så gerne vil, men hold så op, når den almindelige procedure er forbi, hvor Socialdemokratiet har vist, at de ikke kan noget, ikke vil noget, ikke vil være med til besparelser, og så kom i gang med Fremskridtspartiet, men helst ikke, når vi har overskredet december måned, helst ikke, når vi er kommet ind i november måned. Vi bør have god tid til at finde de massive besparelser, der skal til på statens budget, hvis vi vil give borgerne skattelettelser, hvis vi vil bringe orden i dansk økonomi, sådan som den borgerlige regering har lovet siden 1982.

Katastrofen vil være total for denne regering, hvis de endelige tal bliver værre, end de er nu. Det forventede justerede underskudstal er stadig på 21,7 mia. kr. Jeg tror nok, der er bred enighed i denne sal om, at det mindst bliver på 30 mia. kr. Det er da sølle, at en borgerlig regering skal præstere sådan et dårligt resultat. Alene disse tal burde være nok til, at den varslede ekstra fritime til de arbejdende bliver taget af bordet og afløst af noget, som kan sætte produktionen i gang. Det er det eneste, der kan hjælpe os. Vi kan ikke blot spare os ud af det her, vi skal have produktionen i gang. Vi skal – som det også er blevet sagt før i dag – have hjulene til at snurre. Det er trist igen at skulle konstatere, at det var en konservativ minister, der stod bag arbejdstidsnedsættelsen.

Hvad kan vi så gøre for at få gang i det hele? Det er der mange der har spurgt om i dag. Hvad vil regeringen egentlig med den dagsorden, der nu er foreslået? Jeg synes, at det er et godt spørgsmål. Det, vi gør i dag – og jeg vil gerne sige, at Fremskridtspartiet stemmer for dagsordenen – er, at vi simpelt hen pålægger regeringen at få gjort noget ved de problemer, som regeringen ikke rigtig har gjort noget ved siden 1982. Vi må håbe, at dette pålæg vedtaget af et flertal her i Folketinget gør, at regeringen vil gøre noget ved det, at regeringen ikke skal ende med at gå flovt af, at regeringen ikke skal overlade styret til Socialdemokratiet med et gigantunderskud, som måske kan blive på linje med det, der var, da den borgerlige regering i 1982 overtog styret fra Socialdemokratiet.

I Fremskridtspartiet vil vi gerne være med, vi vil også gerne være med, hvor man lige nu og